

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

ÚNOR 2010

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ÚNOR 2010

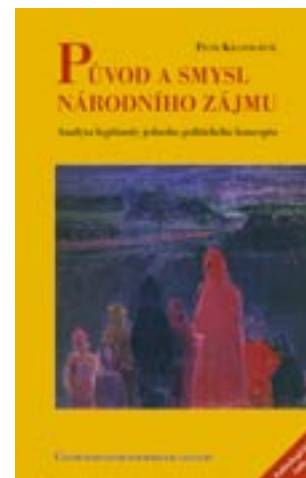
PETR KRATOCHVÍL

Původ a smysl národního zájmu

Analýza legitimity jednoho politického konceptu

Autor přináší čtivou analýzu jednoho z neaktuálnějších konceptů politické teorie – národního zájmu. Jeho cílem je především kriticky se vyrovnat se současným pojetím národního zájmu a poukázat na vztah národního zájmu a politické legitimizace. Tento vztah byl historicky pro konceptualizaci národního zájmu zcela klíčový. Ovšem v průběhu dvacátého století se vazba mezi zájmem politického společenství a jeho legitimitou přerušila, což s sebou neslo řadu negativních důsledků. Studie se snaží tuto vazbu obnovit a dokládá potřebnost nového pojetí národního zájmu jak v (mezinárodní) politické teorii, tak i v politické praxi.

Brož., 212 str., 200 Kč

MONA OZOUFOVÁ

Co prozrazuje román

19. století – mezi starým režimem a revolucí

Historička Mona Ozoufová se ve většině svých prací zabývá interpretací Velké francouzské revoluce a obecněji myšlenkami revoluce a demokracie v moderní době. V této knize autorka spolu s paní de Staël tvrdí, že literární fikce vypovídá o své době pravdivěji než historická věda. Proto se z několika známých románů snaží vyčíst, co moderní republikánská Francie převzala z dědictví starého režimu, a pokouší se vystopovat složité cesty revoluční tradice dějinami. Výsledkem soupeření mezi oběma zřízeními, monarchickým a republikánským, je kompromis. To ovšem neplatí o knize samé – Mona Ozoufová dokáže udržet čtenářovu pozornost, a přitom ještě rozšířit jeho rozhled v oblasti francouzské kultury, literatury a historie. Milovník francouzské literatury si díky autorce nejen připomene oblíbená díla francouzské klasiky (Stendhal, Hugo, Balzac a další), ale myšlenkově vytříbený text mu též napomůže proniknout do zákoutí dějin 19. i 20. století.

Váz., 292 str., 349 Kč

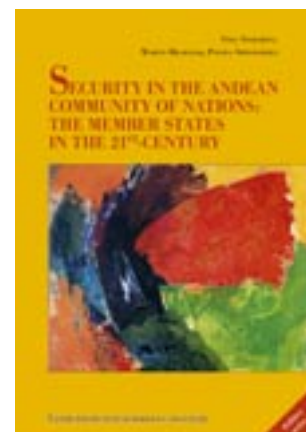
V. STOJAROVÁ, M. HRABÁLEK, P. SPRINGEROVÁ

Security in the Andean Community of Nations

The Member States in the 21st-Century

This book aims to offer an analysis of the Andean Community of Nations which reflects military, political, societal, economic and environmental security issues. Although Venezuela opted out of the Community in 2006, it has been included in the analysis due to its inevitable interlinking with other countries in the region and its enormous geostrategic importance for the area. The first chapter, written by Pavlína Springerová, details security threats posed by Bolivia. The second chapter and final chapter, respectively dealing with Colombia and Venezuela, were authored by Martin Hrabálek, the third and fourth chapters, dealing with Ecuador and Peru, were written by Věra Stojarová.

Brož., 188 str., 220 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

PETR FIALA, MARKÉTA PITROVÁ

Evropská unie

Nejprodávanejší a nejkomplexnější publikace o Evropské unii v České republice, její první vydání nechybí v žádné z odborných knihoven. Autoři – renomovaní badatelé v oblasti evropské politiky – seznamují čtenáře s historií evropského integračního procesu, s vývojem, současnou podobou a funkcemi jednotlivých evropských institucí a s tím, ve kterých oblastech (politikách) a jakým způsobem Evropská unie působí. Kniha je zdařilou kombinací politologické analýzy a velkého množství informací. Formou srozumitelně napsaného a přehledně členěného textu nabízí kvalitního průvodce problematikou Evropské unie. Publikace nyní vychází ve druhém, aktualizovaném, výrazně doplněném a přepracovaném vydání. Zahrnuje události až do roku 2008 a čtenáři v něm rovněž naleznou řadu nových dat, grafů a tabulek, a navíc praktický jmenný a předmětový rejstřík. Kniha je určena nejen odborníkům, vysokoškolským studentům a profesionálům zabývajícím se z různých hledisek evropskou integrací, ale také širší veřejnosti, která má zájem získat co nejvíce kvalifikovaných informací o Evropské unii.

Vázané, formát B5, 808 stran, 798 Kč

DRUHÉ, DOPLNĚNÉ A AKTUALIZOVANÉ VYDÁNÍ

Objednávky na adrese:

CDK, Venhuda 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte
internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik evropské legislativy a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz), lektor WebSchool.eu. Vystudoval politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička evropské legislativy a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Vystudovala politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity (v současnosti zde postgraduálně studuje mezinárodní vztahy). Věnuje se především aktuálnímu dění v EU, společné zemědělské politice a východní dimenzi vnější politiky EU. K oblastem jejího odborného zájmu náleží také otázky současné ruské zahraniční politiky se zaměřením na vztah Rusko – EU.

Iveta Frízlová

Analytička evropské legislativy a koordinátorka projektů CDK. Vystudovala politologii, mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity a anglický jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	Zaměstnanost a sociální věci	16
PŘEHLED DĚNÍ ÚNOR 2010	7	EP: Finanční podpora bydlení pro sociálně slabé vrstvy	16 16
Daně	7	EP: Mikroúvěry dostaly v Evropě zelenou EP podporuje prodloužení plně placené mateřské dovolené na minimálně 20 týdnů	7 16 16
EP podporuje harmonizaci daňové legislativy Rada definitivně schválila zvýšení minimální spotřební daně na cigarety	7 8	Zemědělství	17
Hospodářská a měnová unie	8	Budoucí SZP musí být „silná“	17
Řecký deficit má v případě potřeby zachraňovat eurozóna	8 8	Polsko se pokusilo o odklad zavedení větších klecí pro nosnice EP projednával zprávu o označování potravin	18 19
Institucionální záležitosti	9	Životní prostředí	19
ECAS: Evropská občanská iniciativa musí být víc než petice	9	Komise hodlá vytvořit agenturu pro implementaci odpadní legislativy	19
EP: Komise schválena	10	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	20
„Nový Lisabon“ tématem neformálního summitu	10	KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2010	21
Justice a vnitro	12	SEZNAM ZKRATEK	22
Rada pro justici a vnitro jednala o zpřísnění imigrační politiky EU	12 12	SLOVNÍČEK	24
Rozšiřování	12	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	26
Komise doporučuje otevřít jednání s Islandem	12		
Vnitřní trh	13		
Směrnici o službách neimplementovalo 18 členských států	13		
ITRE: Veřejné autority musí splácet faktury do 60 dnů	13		
EP hodlá zpřísnit „bezzubý“ dohled nad finančními institucemi	14		
ECON začal debatovat o regulaci alternativních investičních fondů	15		

STALO SE...

EP 4. 2. a 23. 2. 2010 diskutoval o návrhu směrnice mající bránit opožděným platbám v obchodních transakcích. Výbor ITRE vyslovil požadavek, aby veřejné autority splácely všechny faktury do 60 dnů bez výjimek. Podle zpravodajky odpovědného výboru IMCO Barbary Weiler by nicméně mezi všemi subjekty (veřejnými i soukromými) měla existovat rovnost, pokud jde o výši pokuty z prodlení (více v příspěvku **ITRE: Veřejné autority musí splácet faktury do 60 dnů**).

EP schválil 9. 2. 2010 nové složení Komise. Všech 27 členů převzalo svůj úřad 10. 2. 2010 (více v příspěvku **EP: Komise schválena**).

Z návrhů zpráv, které k tzv. finančnímu balíku 10. 2. 2010 předložili (a 23. 2. 2010 prezentovali) poslanci z výboru ECON plyne, že dohled nad finančními institucemi by se měl navzdory názoru Komise i Rady výrazně zpřísnit. „Makrodohled“ by měl řídit prezident ECB, jenž by EP informoval v případě jakéhokoli rizika. Všechny dohledové instituce by měly stejně jako ECB sídlit ve Frankfurtu nad Mohanem a měly by mít možnost vydávat rozhodnutí (v případě „mikrodohledu“) i nad jednotlivými finančními institucemi a/nebo produkty (více v pří-

spěvku **EP hodlá zpřísnit „bezzubý“ dohled nad finančními institucemi**).

EP přijal 10. 2. 2010 v prvním čtení návrh nařízení na rozšíření podpory bydlení pro sociálně slabé vrstvy z ERDF na všechny členské státy EU. Doposud tyto prostředky čerpaly jen země nově přistouplí (více v příspěvku **EP: Finanční podpora bydlení pro sociálně slabé vrstvy**).

11. 2. 2010 se v Bruselu uskutečnil mimořádný summit, který svolal předseda Evropské rady Herman Van Rompuy. Jeho hlavním tématem měla být předběžná diskuse o nové strategii pro evropskou ekonomiku. Strategii 2020 však do určité míry zastínil problém řešení deficitu řeckých veřejných financí (více v příspěvcích **Řecký deficit má v případě potřeby zachraňovat eurozóna a „Nový Lisabon“ tématem neformálního summitu**).

Výbor FEMM 23. 2. 2010 podpořil prodloužení plně placené mateřské dovolené na minimálně 20 týdnů a otcovskou dovolenou v délce alespoň 14 dní (více v příspěvku **EP podporuje prodloužení plně placené mateřské dovolené na minimálně 20 týdnů**).

PŘEHLED DĚNÍ ÚNOR 2010

DANĚ

EP podporuje harmonizaci daňové legislativy

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru - Podpora řádné správy v daňové oblasti ([KOM\(2009\)201](#))

Návrh směrnice Rady o správní spolupráci v oblasti daní ([KOM\(2009\)29](#))

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů ([KOM\(2009\)511](#))

Návrh směrnice Rady o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření ([KOM\(2009\)28](#))

Plénum EP 10. 2. 2010 přijalo čtyři texty výboru ECON týkající se posílení obligatorní spolupráce členských států v oblasti daní. Výsledné podněty však Rada nemusí brát v potaz, protože EP je v daných otázkách pouze konzultován.

Kontext

Komise své dokumenty, k nimž se EP vyjádřil, uveřejnila v průběhu roku 2009. Ze všech je patrný cíl postupně sjednotit daňovou správu uvnitř EU a zároveň fungovat jako kompaktní daňová oblast navenek (více např. v příspěvku „Komise hodlá bojovat proti podvodům s DPH“, [Monitoring duben / září 2009](#), nebo v příspěvku „Komise předložila návrh na omezení ‚karuselových‘ podvodů s DPH“, [Monitoring říjen 2009](#)).

Směrnice o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření by měla nahradit a podstatně rozšířit směrnici č. 1976/308, resp. 2008/55, směrnice o správní spolupráci v oblasti daní směrnici č. 77/799.

Obsah

V obecném usnesení Leonarda Domenicchiho EP (v reakci na sdělení Komise) požaduje, aby EU (vč. členských států) vystoupila proti tzv. daňovým rájům, mj. automatickou výměnou infor-

mací mezi národními daňovými autoritami nebo zrušením bankovního tajemství.

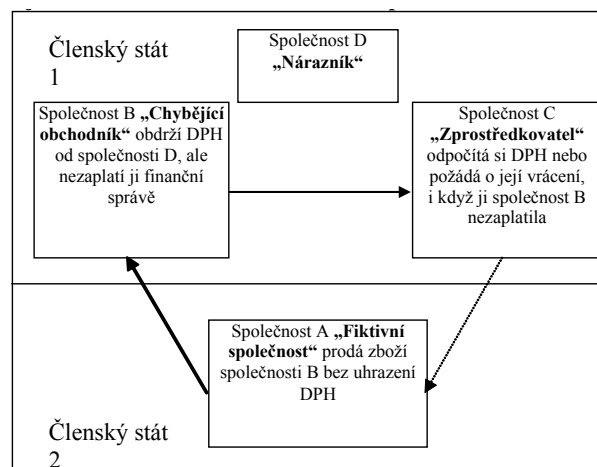
V otázce podvodů s DPH se EP postavil za vytvoření efektivního sankčního mechanismu.

Zpráva Magdaleny Alvarez týkající se správní spolupráce v oblasti daní se podobně jako výše zmíněný dokument staví za automatickou výměnu informací s výjimkou DPH a spotřební daně, na něž se obdobný režim už vztahuje.

Potenciální úpravy (zpřesnění) výměny informací by měly probíhat prostřednictvím systému komitologie.

Zpráva Davida Casy podpořila použití mechanismu přenesení daňové povinnosti, aby se zabránilo tzv. karuselovým podvodům s DPH.

Zjednodušené schéma karuselového podvodu

Zdroj: Komise

Konečně zpráva Theodora Dimitru Stolojana se postavila za vzájemnou pomoc členských států při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel ap., potenciálně i se sankčním mechanismem, pokud členské státy nebudou daný režim uplatňovat.

Další vývoj

Otázkou karuselových podvodů se Rada bude zabývat v červnu 2010 (již v prosinci 2009 přijala v dané věci tzv. obecný přístup; více v příspěvku „Rada podporuje omezení ‚karuselových‘ podvodů s DPH“, [Monitoring prosinec 2009](#)).

Co se týče vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek a správní spolupráce v oblasti daní, oběma otáz-

kám se Rada bez formálního posunu v legislativním procesu věnovala v lednu 2010.

Rada definitivně schválila zvýšení minimální spotřební daně na cigarety

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 92/79/EHS, 92/80/EHS a 95/59/ES, pokud jde o strukturu a sazby spotřební daně z tabákových výrobků (KOM(2008)459)

Rada 16. 2. 2010 definitivně schválila zvýšení minimální sazby spotřební daně na tabák a tabákové výrobky.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v červenci 2008, plénum EP se k návrhu v rámci procedury konzultace vyjádřilo v březnu 2009, Rada k politické dohodě dospěla v listopadu 2009. Směrnice měnící směrnice č. 92/79, č. 92/80 a č. 95/59 by měla snížit rozdíly ve zdanění tabáku a tabákových výrobků v EU a snížit spotřebu cigaret v následujících 5 letech (počínaje rokem 2014) o 10% (více v příspěvku „Rada podpořila citelné zvýšení minimální spotřební daně na cigarety“, [Monitoring listopad 2009](#)).

Obsah

Počínaje 1. 1. 2014 by měla minimální spotřební daň činit 90 € na 1000 cigaret (proporční minimum spotřební daně by mělo činit 60% vážené tržní ceny, tedy 60% ceny krabičky cigaret).

V současnosti činí minimální sazba spotřební daně 64 € na 1000 cigaret a alespoň 57% tržní ceny (ceny krabičky). EP navrhoval minimální sazbu ve výši 75 € na 1000 cigaret.

Řecko, Bulharsko, Lotyšsko, Estonsko, Litva, Maďarsko, Polsko a Rumunsko (tedy země, v nichž by mohlo dojít ke skokovému zdražení cigaret) budou moci využít přechodného období na dosažení uvedené minimální sazby.

Přechodné období se uplatní do 1. 1. 2018 a dané státy budou moci být vystaveny kvantitativním omezením. Ta (v minimální výši 300 cigaret) budou moci stanovit jak členské státy, které přechodné období neuplatní vůbec, tak i státy, které jej uplatní, ale již dosáhnou minimální sazby spotřební daně ve výši 77 € na 1000 cigaret.

V případě jemně řezaného tabáku by měly členské státy zavést proporční a/nebo monetární minima spotřební daně: od 1. 1. 2011 40% vážené tržní ceny, resp. 40 €/kg, od 1. 1. 2013 43% tržní ceny a 47 €/kg, od 1. 1. 2015 46% a 54 €/kg, od 1. 1. 2018 48% a 60 €/kg a od 1. 1. 2020 50% a 60 €/kg.

Pozice ČR

ČR by se nová legislativa měla dotknout jen okrajově: cena krabičky by se (z vnitropolitických důvodů) měla navyšovat o 2–3 Kč ročně již mezi lety 2011–2014. (V současnosti činí příslušná sazba spotřební daně 75 € na 1000 cigaret.)

Další vývoj

Směrnice vstoupí v platnost 20. dnem po uveřejnění v Úředním věstníku EU.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Řecký deficit má v případě potřeby zachraňovat eurozóna

Statement by the Heads of State or Government of the European Union on Greece

Komise 3. 2. 2010 oznámila, že podpoří Řecko v jeho plánu snížit rozpočtový deficit do roku 2012. 17. 2. 2010 se k podpoře Komise přidala i Rada. Situace Řecka a možné vyplývající ohrožení stability eurozóny se staly také jedním z témat mimořádné schůzky Evropské rady, kterou na 11. 2. 2010 svolal její předseda Herman Van Rompuy.

Kontext

V lednu 2010 Komise zveřejnila zprávu týkající se řeckého vládního dluhu a statistiky. Zpráva mapující období mezi lety 2004–2009 konstatuje, že řecká strana v minulosti několikrát „upravila“ statistické údaje týkající se výše vládního dluhu. Řecko se v současnosti potýká s rozpočtovým schodkem ve výši 12,7% HDP, maastrichtská kritéria přitom připouštějí vládní dluh ve výši pouhých 3% HDP. Za rok 2009 deklarovaný údaj namísto reálných 12,5% HDP uváděl 3,7% HDP.

V lednu 2010 Řecko předložilo v rámci procedury pro situaci nadměrného deficitu stabilizační program (více v příspěvku „Řecko se potýká s hlubokým rozpočtovým dluhem a obviněním z falšování statistik“, [Monitoring leden 2010](#)).

Obsah a sporné body

Hned na počátku neformálního summitu bylo oznámeno rozhodnutí, že situace bude řešena na základě koordinované akce celé eurozóny, aniž by byly upřesněny detaily.

Jasně bylo, že odpovědnost při řešení situace převzala celá eurozóna – ve snaze udržet vlastní finanční stabilitu a stabilitu samotné společné měny.

Přímá finanční pomoc byla považována za sporné řešení, protože by mohla Řecko odradit od hlubo-

kých systémových změn, které bude nuceno v rámci plánovaného stabilizačního programu podniknout.

Řecko plánuje reformu daňového systému, zvýšení spotřebních daní na alkohol, cigarety či mobilní telefony, speciální daně z příjmů právnických osob a snížení platů ve veřejném sektoru. Celkově by tato opatření měla vést ke snížení deficitu na 8,7% v roce 2010, 5,6% v roce 2011 a pod 3% HDP v roce 2012.

Hlavy států eurozóny se také shodly na tom, že nesouhlasí s přímým zapojením MMF do řešení problému v rámci eurozóny; potřebná pomoc bude poskytnuta na základě solidarity v rámci samotné eurozóny. MMF však má mít poradní hlas v případě řeckého zaostávání za plněním stanoveného harmonogramu. S takovým řešením příliš nesouhlasí členové EU, kteří stojí mimo eurozónu, především Švédsko a Velká Británie, které podporují větší zapojení MMF do řešení řeckého problému.

Nevyřešenou otázkou je, jak by měla případná pomoc Řecku vypadat (především, kdo by ji platil) a na základě jakého právního základu by byla poskytnuta.

Podle čl. 122 Smlouvy o fungování EU (Lisabonská smlouva) může být totiž členskému státu poskytnuta přímá pomoc pouze v případě přírodní katastrofy či výjimečných okolností, které jsou mimo jeho kontrolu, což v tomto případě (falšování ekonomických statistik) neodpovídá skutečnosti.

Další vývoj

Komise a ECB mají v následujících letech monitorovat řecký progres při naplňování stanoveného programu a v případě zaostávání vyzvat k nápravě.

Do Athén za tím účelem již v únoru odcestovala skupina složená z úředníků Komise, ECB a MMF.

V souvislosti s problémy řeckého rozpočtového deficitu se objevily spekulace o tom, že v podobné situaci by se mohly ocitnout také větší jihoevropské ekonomiky, Španělsko a Portugalsko. Euro reagovalo oslabením.

17. 2. 2010 plán Řecka na konsolidaci veřejných financí schválila také Rada, již 16. 3. 2010 však má Řecko předložit detailní zprávu o dosavadním pokroku a především o provedených rozpočtových úsporách.

Ani Rada se nedohodla na konkrétní finanční pomoci Řecku a neupřesnila konkrétní nástroje, které by byly v takovém případě použity.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

ECAS: Evropská občanská iniciativa musí být víc než petice

Zelená kniha o evropské občanské iniciativě (KOM(2009)622)

Organizace ECAS se bezprostředně po uzavření veřejné konzultace k zelené knize o evropské občanské iniciativě (31. 1. 2010) vyslovila pro co nejvolnější definici tohoto nového nástroje.

Kontext

Evropskou občanskou iniciativu zavedl článek 11 Smlouvy o EU: „Nejméně jeden milion občanů (...) pocházejících z podstatného počtu členských států se může ujmout iniciativy a vyzvat Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu.“ Rada se v lednu 2010 shodla na jejích základních parametrech. Měl by ji být oprávněn předložit milion občanů z 9 zemí EU (více v příspěvku „Rada: Evropskou občanskou iniciativu může předložit milion občanů z 9 zemí“, [Monitoring leden 2010](#)).

Obsah

ECAS požaduje, aby iniciativu byl oprávněn předložit milion občanů z pouze 7 členských zemí (jedna čtvrtina z nich). Minimální počet podpisů z jedné členské země by měl činit 0,2% její populace (v případě ČR cca 20 tis.; dané číslo vychází z logiky, že 1 mil. občanů rovněž reprezentuje 0,2% všech občanů EU).

ECAS souhlasí, aby občané mohli k iniciativě připojit svůj podpis až po dosažení věku aktivního volebního práva do EP. To se sice v členských státech liší, ale do budoucna by se mělo uvažovat o stanovení jednotné hranice 16 let. Komise by také měla vytvořit „formulář“ iniciativy tak, aby bylo zajištěno, že její výsledek bude odpovídat jejím požadavkům, pokud jde o podklad k požadovanému legislativnímu návrhu. Iniciativa, jíž by podle ECAS směly předložit jen „neziskové organizace nezávislé na komerčních nebo politických zájmech“, by měla být otevřena po dobu nejvýše 18 měsíců a Komise by na ni měla odpovědět do půl roku.

Uvedené požadavky v zásadě schvaluje i ombudsman EU Nikoforos Diamandouros. Nad rámec bodů zmíněných ECAS požaduje, aby Komise nekladla registracím iniciativ politické ani byrokratické překážky, resp. aby jejich právní přípustnost posuzovala až po registraci (ideálně ve spolupráci s ním) a přípustnost politickou (potenciální předložení legislativního návrhu) po završení iniciativy (ve spolupráci s EP).

Sporné body

Kvórum 7 členských zemí je v rozporu jak s názorem Komise, tak s názorem Rady či českého senátního Výboru pro záležitosti EU. Všichni uvedení aktéři požadují alespoň 9 členských zemí, resp. třetinu z celku. Z požadavků ECAS je zřejmé, že mají za cíl vnést na úroveň EU prvky obecně relativně obtížně předvídatelné přímé demokracie.

Další vývoj

Španělské předsednictví hodlá nařízením o evropské občanské iniciativě schválit ještě za svého mandátu. Komise nicméně nejdříve musí předložit svůj návrh.

EP: Komise schválena

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. února 2010 o volbě Komise

EP schválil Barrosovu Komisi na svém plenárním zasedání 9. 2. 2010 poměrem 488:137:72.

Kontext

EP schvaluje Komisi jako celek. Všech 27 nominovaných členů budoucí Komise prošlo v lednu 2010 slyšeními před jednotlivými výbory EP (více v příspěvku „V EP probíhala slyšení nominovaných komisařů“, [Monitoring leden 2010](#)).

Každý členský stát navrhuje jednoho kandidáta. První bulharská kandidátka pro portfolio mezinárodní spolupráce, humanitární pomoci a zvládání krizí po nepřesvědčivém projevu odstoupila. Celý proces schvalování Komise se proto zpozdil.

První Komise předsedy Josého Manuela Barrosa byla schválena v listopadu 2004 poměrem 449:149:82.

Obsah

Parlamentní frakce EPP, S&D, ALDE hlasovaly pro Komisi. Zelení, GUE/NGL a EFD proti a nově vzniklá frakce ECR (členem je i česká ODS) se zdržela.

Hlasování předcházela debata o vztahu Komise a EP, který je potřeba zefektivnit a vyvážit. Prezident EP Jerzy Buzek vyzdvihl právě posílení role EP po institucionální reformě. Předseda Komise Barroso zdůraznil potřebu silných evropských institucí v době ekonomické krize, klimatických změn a výkyvů v zabezpečení energetických zdrojů.

Nominovaná komisařka pro mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a zvládání krizí Kristalina Georgieva byla druhou bulharskou kandidátkou po odstoupení Rumiany Želevy. Předstoupila před poslance výboru DEVE 3. 2. 2010 a byla jeho členy přijata bez výhrad. Zdůraznila potřebu EU efektivněji

se zapojovat do řešení mezinárodních humanitárních krizí, působit preventivně, zajistit dlouhodobou podporu Haiti, dbát na respektování mezinárodního humanitárního práva a podpořit vytvoření evropských dobrovolnických humanitárních jednotek.

Sporné body

Jmenování Josého Manuela Barrosa do funkce předsedy Komise podpořilo 16. 9. 2009 382 europoslanců, což je o 100 méně, než dostala Komise jako celek. Poslanci tím mj. zdůraznili, že Komise musí pracovat jako kolegium.

Frakce, které novou Komisi podpořily, argumentovaly např. potřebou silné a jednotné EU na mezinárodním poli, vytvořením skutečně jednotné Komise, která by hnala EU kupředu a řešila důležité otázky dneška. Frakce, které hlasovaly proti, namítaly, že předchozí Barrosův tým nesnížil administrativní zátěž, přispíval k posilování moci institucí a otevřeně vystupoval proti tradici vládnutí na úrovni národních států.

Pozice ČR

Premiér ČR Jan Fischer jmenování nové Komise uvítal a vyjádřil názor, že se Komise brzy chopí řešení současných naléhavých témat, na něž neměla předchozí „přesluhující“ Komise mandát.

Další vývoj

Komise převzala oficiálně svůj úřad 10. 2. 2010 poté, co složila přísahu před ESD a byla v písemné proceduře jmenována Radou. Nový tým bude působit do 31. 10. 2014.

„Nový Lisabon“ tématem neformálního summitu

Pracovní dokument útvarů Komise: Hodnocení Lisabonské strategie ([SEK\(2010\)114](#))

Pracovní dokument útvarů Komise: Evropa 2020 – veřejná konzultace. Předběžný souhrn odpovědí ([SEK\(2010\)116](#))

11. 2. 2010 se v Bruselu uskutečnil mimořádný summit, který svolal předseda Evropské rady Herman Van Rompuy. Jeho hlavním tématem měla být předběžná diskuse o nové strategii pro evropskou ekonomiku do roku 2020, jakýsi „nový Lisabon“.

Kontext

Lisabonská strategie byla v roce 2000 definována jako odpověď výzvám globalizace a stárnutí s cílem vytvořit z EU do 10 let „nejdynamičtější a nejkonkurenceschopnější ekonomiku světa založenou na znalostech“. V roce 2005 byla strategie revidována,

mimo jiné v tom smyslu, že byl opuštěn tento explicitní ambiciózní hlavní cíl.

V listopadu 2009 Komise zveřejnila ve formě pracovního dokumentu text s názvem „Strategie 2020“ a zároveň spustila veřejnou konzultaci o plánu ekonomického rozvoje EU v dalších 10 letech (více v příspěvku „Strategie 2020“, [Monitoring listopad 2009](#)). Veřejná konzultace probíhala v období 24. 11. 2009 - 15. 1. 2010, předběžná evaluace jejích výsledků byla zveřejněna 2. 2. 2010.

Veřejné konzultace se zúčastnily členské státy, regionální a místní samosprávy, evropské instituce, frakce EP, organizované zájmy z řad profesních svazů, NGOs i akademické sféry, občané i organizované zájmy mimo EU.

Členské státy v rámci konzultace zdůrazňovaly nutnost posílení ekonomické dimenze v nové strategii, odstraňování přetrvávajících bariér jednotného trhu či silnější propojení mezi výzkumem, vzděláváním a skutečnými potřebami trhu práce. Některé z nich (například Velká Británie, která vypracovala ke Strategii 2020 svůj specifický dokument) žádaly i to, aby se cíle nové strategie více promítly v rozpočtových prioritách nové finanční perspektivy pro období po roce 2013. Větší pozornost než před 10 lety byla věnována vnější konkurenci ekonomik EU a jejich členských států. Státy se vesměs shodovaly na tom, aby počet cílů nové strategie byl menší, aby byly formulovány jasně, srozumitelně a jejich plnění bylo efektivněji monitorováno.

Německá kancléřka Angela Merkelová a francouzský prezident Nicolas Sarkozy týden před konáním summitu zřejmě ve snaze oživit někdejší tandem „táhnoucí“ integrační proces vpřed oznámili vytvoření francouzsko-německé „osy“ pro růst a zaměstnanost.

Obsah

Úkolem mimořádné Evropské rady nemělo být vytvoření závazného dokumentu týkajícího se Strategie 2020 a jejích cílů, ale spíše předběžná diskuse o výsledcích veřejné konzultace a o možné podobě nové strategie.

Coby hlavní téma summitu nakonec Strategii 2020 do určité míry zastínil „řecký problém“ (viz výše).

Předseda Komise José Manuel Durão Barroso v rámci svého vystoupení na summitu zdůraznil tři hlavní cíle, které by měla Strategie 2020 mít:

1. navýšení financí pro oblast výzkumu a rozvoje;
2. podpora zaměstnanosti; 3. „zelený“ rozvoj.

Není tedy pochyb o tom, že právě v další podpoře ekologické produkce a projektů v tomto duchu vidí Barrosova Komise hlavní cestu k překonání stávající hospodářské krize.

Předseda EP Jerzy Buzek následně ve svém projevu volal po solidaritě, „zelené ekonomické revoluci“ a lepší koordinaci práce mezi institucemi EU, zejména mezi EP a Radou.

Důležitou otázkou bylo, zda mají být cíle nové strategie závazné.

Premiér současné předsednické země, Španěl José Luis Rodríguez Zapatero, ještě před konáním summitu tuto variantu podpořil, stejně jako některé další členské státy. Předseda Evropské rady Van Rompuy, který měl být do značné míry hlavní postavou summitu, však s touto variantou příliš nesympatizuje, naopak volal po větším propojení priorit nové strategie s finančními nástroji rozpočtu EU, které by měly sloužit jako podpora reforem.

Ve svém projevu Van Rompuy zdůrazňoval především vzdělávání a boj s chudobou jako hlavní priority pro oblast zaměstnanosti a růstu, volal po sladění doručování zpráv o pokroku při plnění Strategie 2020 s odevzdáváním zpráv o plnění podmínek Paktu stability a růstu, zapracování priorit v oblasti klimatických změn do priorit nové strategie a také (poměrně logicky z titulu své funkce) po posílení pravomocí Evropské rady (ve vztahu ke strategii).

V případě zaostávání při plnění cílů strategie by se mělo postupovat spíše cestou varování a doporučení.

K podstatným závěrům summitu tedy patří to, že ani nová strategie pro období do roku 2020 by neměla disponovat sankčním mechanismem.

Další vývoj

Konkrétní detaily nové strategie, včetně cílů pro jednotlivé členské státy, by hlavy států a vlád měly projednávat na zasedání Evropské rady ve dnech 25.–26. 3. 2010. V červnu 2010 by měl světlo světa spatřit konečný dokument a již na podzim 2010 by členské státy předložily své národní plány.

Tento (příliš rychlý) postup v EP kritizují některé frakce (Greens/EFA, S&D). Konkrétní poslanci jako např. Claude Turmes (Lucembursko, Greens/EFA) pak kritizují konkrétní body prozatím probíhající debaty, především potlačení environmentální (malý důraz na snižování emisí či využívání obnovitelných zdrojů energie) a sociální složky připravované strategie. Turmes se dokonce vyjádřil, že předseda Komise Barroso je pod vlivem tlaku velkých energetických společností. Lze tedy očekávat, že o nové strategii ještě proběhne bouřlivá debata, především v EP.

JUSTICE A VNITRO

Rada pro justici a vnitro jednala o zpřísnění imigrační politiky EU

Press Release: 2998th Council meeting. Justice and Home Affairs, Brussels, 25 and 26 February 2010

Hlavním bodem jednání Rady pro oblast justice a vnitra, které se uskutečnilo ve dnech 25.–26. 2. 2010, byla otázka zpřísnění boje EU s nelegální migrací, jež se týká zejména oblasti Středomoří. Komise již 24. 2. 2010 vydala návrh na posílení operačních kapacit agentury Frontex.

Kontext

Ještě před zasedáním Rady se v Paříži sešli francouzský ministr Eric Besson a italský ministr a bývalý komisař pro oblast justice a vnitra Franco Frattini. Dohodli se na společném postupu, v jehož rámci se rozhodli požadovat okamžitou akci EU, která by vedla k posílení vnějších hranic proti nelegální imigraci.

Obsah

Nejdůležitějším prvkem „nové“ imigrační politiky má být posílení agentury Frontex.

Frattini a Besson jednali i o výhledovém vytvoření jakési evropské pohraniční policie, s níž počítal již tzv. evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, který v říjnu 2008 předložilo francouzské předsednictví coby svůj stěžejní programový dokument pro oblast svobody, bezpečnosti a práva.

Ministři se dohodli také na tom, že je potřeba posílit dohody o readmisi, které umožňují navrácení uprchlíků.

V případě západoevropských zemí se to týká především Libye, jejímž prostřednictvím přichází do EU nejvíce přistěhovalců z oblasti tzv. Afrického rohu. Z Libye ovšem momentálně nezaznávají vůči Evropě příliš vstřícné hlasy v souvislosti se švýcarským referendem o zákazu výstavby minaretů. Libye v reakci na tento krok přestala vydávat víza občanům ze zemí, které jsou součástí „Schengenu“ (Švýcarsko sice není členem EU, ale do „Schengenu“ vstoupilo v prosinci 2008).

Nedávno uzavřená italská dohoda s Libyí o readmisi je také kritizována Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky OSN za to, že povoluje násilné navrácení uprchlíků, kteří mají vážný důvod k hledání azylu.

Rada nakonec přijala Komisí navržených 29 norem týkajících se ochrany vnějších hranic a boje s nelegální migrací, včetně například hromadných návratových letů organizovaných agenturou Frontex.

Další vývoj

Otazník visí nad dalšími dohodami se třetími státy o navrácení uprchlíků.

Diskutabilní je především dohoda s Libyí, jejíž vůdce Muammar Kaddáfí v souvislosti se švýcarským referendem vyzval ke „svaté válce“.

Otázkou, která bude v nejbližší době důležitým tématem imigrační a azylové politiky, je také znovuusídlování uprchlíků na území EU. Ve výboru LIBE byla 22. 2. 2010 prezentována studie o azylové politice v Evropě, která konstatovala její disproporční efekty a volá po vytvoření celoevropského programu pro znovuusídlování.

ROZŠIŘOVÁNÍ

Komise doporučuje otevřít jednání s Islandem

Communication from the Commission to the European Parliament and the Council. Commission Opinion on Iceland's application for membership of the European Union (COM(2010)62)

Komise 24. 2. 2010 vydala doporučení zahájit přístupová jednání s Islandem, i přes nedořešený spor země s Velkou Británií a Nizozemskem.

Kontext

Island podal oficiální přihlášku ke vstupu do EU v červenci 2009. Problematický se ovšem ukázal spor Islandu s Velkou Británií a Nizozemskem týkající se bankrotu islandské banky Icesave, která připravila britské a nizozemské občany o jejich úspory (více v příspěvku „Společný jmenovatel pro Island a státy Balkánu? Členství v EU“, [Monitoring leden 2010](#)).

Obsah

Komise zdůraznila, že bude postupovat podle schválené strategie rozšiřování z prosince 2009, která přenechává bilaterální otázky mimo rozšiřovací proces, tedy na zainteresovaných akteřech. Island 22. 2. 2010 nicméně odmítl návrh Velké Británie a Nizozemska uhradit 3,8 mld. € s odkladem na 7 let. Zadluženost země se v roce 2009 pohybovala na úrovni 14,4% HDP.

Sporné body

Prezident Islandu odmítl podepsat zákon předložený vládou, který počítal se splácením dluhu i s úroky po dobu 15 let. Pro každého občana Islandu (jichž je 300 tis.) by to znamenalo 45 tis. €. Referendum k návrhu zákona se bude konat 6. 3. 2010 a předpokládá se jeho zamítnutí.

Potenciálně problematická budou také jednání o rybolovu, který je prioritou islandského průmyslu.

Další vývoj

Konečné rozhodnutí otevřít přístupová jednání s Islandem přijme jednomyslně Rada. Není vyloučeno, že tento proces některý z výše zmíněných států i přes pozitivní postoj Komise zablokuje.

VNITŘNÍ TRH

Směrnici o službách neimplementovalo 18 členských států

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2006/123/ES](#) ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu [Mapping the Implementation of the Services Directive in EU Member States. The Chambers' Perspective](#)

Organizace Eurochambres zveřejnila 2. 2. 2010 výsledky svého průzkumu, z něhož plyne, že tzv. směrnice o službách (č. 2006/123) byla řádně implementována pouze ve třetině členských států.

Kontext

Směrnice o službách se stala po rozšíření EU v roce 2004 jednou z prvních důležitých legislativních kauz, na jejímž „řešení“ se aktivně podílely i nové členské státy včetně ČR. Jejím cílem původně bylo co nejvíce liberalizovat vnitřní trh EU se službami a napomoci snížit diskrepanci mezi vysokým podílem daného sektoru na HDP EU (cca 70 %) a skutečností, že služby jsou v EU v naprosté většině případů poskytovány domácími (tj. nikoliv zahraničními nebo přeshraničně působícími) subjekty.

Výsledná směrnice nicméně neobsahuje tzv. princip země původu, jenž měl umožnit podnikání v EU na základě podkladů platných v domovském členském státě. Navíc není tak extenzivní, jak předpokládal původní návrh, takže se na některé služby ani nevztahuje (např. finanční služby, doprava, zdravotní péče ap.).

Obsah

Organizace Eurochambres zjistila, že směrnici k 28. 12. 2009, kdy měla být implementována, uspokojivě provedlo jen 9 členských zemí. ČR je mezi nimi.

Stav implementace směrnice o službách v členských státech k 28. 12. 2009

Dokončena	Nedokončena uspokojivě	Nedokončena
ČR	Belgie	Bulharsko
Dánsko	Francie	Itálie
Estonsko	Kypr	Irsko
Finsko	Lucembursko	Lotyšsko
Maďarsko	Malta	Polsko
Německo	Portugalsko	Řecko
Nizozemsko	Rakousko	Slovensko
Švédsko	Rumunsko	Slovinsko
Velká Británie	Španělsko	

Poznámka: Údaje za Litvu nejsou k dispozici

Zdroj: Eurochambres

Eurochambres posuzovala jak dosavadní úpravu sektoru služeb, tak nové podmínky požadované směrnicí, zejm. zavedení tzv. jednotných kontaktních míst (čl. 6 směrnice), jež by měla poskytovatelům služeb reálně zprostředkovávat veškeré potřebné informace pro podnikání mimo domovskou členskou zemi.

Sporné body

Na problémy s implementací směrnice upozorňovala v průběhu roku 2009 řada aktérů. Dokonce i socialistická zpravodajka návrhu z EP Evelyne Gebhardt. Ta ovšem zejm. z toho hlediska, že některé členské státy údajně připravovaly taková opatření, aby trh se službami liberalizovaly výrazně nad rámec normy.

Další vývoj

Komise hodlá proti státům, které směrnici neimplementovaly včas, postupovat právní cestou, pakliže svou pozici v dohledné době nezmění. Vkládá přitom naděje i do jednání Rady a EP, které by se implementací normy měly zabývat v první polovině roku 2010.

ITRE: Veřejné autority musí splácet faktury do 60 dnů

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích ([KOM\(2009\)126](#))

Výbor ITRE 4. 2. 2010 diskutoval o návrhu směrnice mající bránit opožděným platbám v obchodních transakcích. Výsledkem debaty se stal požadavek na splacení všech faktur veřejnými autoritami do 60 dnů bez výjimek.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v dubnu 2009 s cílem doplnit platnou směrnici č. 2000/35 a věřitelům (zejm. malým a středním podnikům) poskytnout nástroje k uplatnění svých práv v případě opožděných plateb. Podle Komise by se mělo stát pravidlem, že veřejné orgány budou muset fakturu za komerční transakce spojené s objednaným zbožím a službami uhradit do 30 dnů. Po překročení této doby by měl být věřitel oprávněn účtovat 5% kompenzaci z požadované částky (byl-li by věřitel veřejným orgánem, měl by mít právo jen na kompenzaci 1%), úrok z prodlení a další náhrady výdajů.

V lednu 2010 se návrhem při diskusi s 21 zástupci národních parlamentů zabýval výbor IMCO (více v příspěvku „EU proti opožděným platbám“, [Monitoring duben / září 2009](#), a v příspěvku „EP je ve věci boje proti opožděným platbám nejednotný“, [Monitoring leden 2010](#)).

Obsah a sporné body

ITRE prostřednictvím zpravodaje Francesca De Angelise navrhl, aby veřejné autority (resp. „veřejně prospěšné podniky“) platily své závazky do 60 dnů, a to bez výjimek, jež podle něj implicitně umožňuje původní návrh Komise.

Za novou podobu návrhu se staví zejm. zpravodajka odpovědného výboru IMCO Barbara Weiler a zástupci malých a středních podniků (UEAPME). Naopak rezervovanější je Komise, národní poslanci (jak se ukázalo v lednu 2010 ve výboru IMCO) i reprezentanti národních vlád. Podle Komise přichází v úvahu, že postavení některých „veřejně prospěšných podniků“ (např. nemocnic) bude ošetřeno separátně.

Podle národních poslanců (ale i části poslanců EP, zejm. z frakce ECR) by měly být sankce sníženy nebo by alespoň měly růst postupně v závislosti na době prodlení. Ideální by nicméně bylo, pokud by nová směrnice vůbec nebyla přijata. Nejenže spoléhá na účinnost řešení na unijní úrovni a význam finančních sankcí, ale především nebere v úvahu fakt, že sama Komise často splácí své závazky pozdě.

Zpravodajka Barbara Weiler nabízí ve své zprávě prezentované 23. 2. 2010 pouze ten ústupek, že ačkoli veřejné autority by měly být novou normou i nadále posuzovány přísněji, pokuty z prodlení by měly platit všechny subjekty (veřejné i soukromé) stejně a výše kompenzace věřiteli by měla narůstat postupně – začínat by měla na 2% dlužné částky, od 45. dne prodlení by měla vzrůst na 4% a od 60. dne na 5%, přičemž by neměla překročit 50 tis. € (Komise navrhovala od začátku prodlení 5%).

Další vývoj

Výbor IMCO by měl o zprávě Barbary Weiler hlasovat 8. 4. 2010 a plénum EP 19. 5. 2010.

EP hodlá zpřísnit „bezzubý“ dohled nad finančními institucemi

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika
(KOM(2009)499)

Návrh rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika
(KOM(2009)500)

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví
(KOM(2009)501)

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (KOM(2009)502)

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy
(KOM(2009)503)

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1998/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy
(KOM(2009)576)

Z návrhů zpráv, které k tzv. finančnímu balíku 10. 2. 2010 předložili (a 23. 2. 2010 prezentovali) poslanci z výboru ECON (Ramon Tremosa I Balcells, Sylvie Goulard, José Manuel García-Margallo y Marfil, Peter Skinner, Sven Giegold a Antolín Sánchez Presedo) plyne, že dohled nad finančními institucemi by se měl navzdory názoru Komise i Rady výrazně zpřísnit.

Kontext

Otázku posílení finančního dohledu Komise učinila součástí tzv. finančního balíku, jež prezentovala v září 2009 s cílem definovat novou architekturu působící na evropské úrovni (více v příspěvku „Komise hodlá v EU posílit finanční dohled“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Dohled by měl sestávat z tzv. mikrodohledu a makrodohledu. Kontroverze budí zejm. „mikrodohled“, protože předpokládá vznik Evropského systému orgánů finančního dohledu (ESFS) s výkonnými pravomocemi. Rada s jeho zřízením v prosinci 2009

předběžně souhlasila jen za podmínky, že „poslední slovo“ při aplikaci konkrétních opatření budou mít členské státy (více v příspěvku „Rada předběžně souhlasila s posílením finančního ‚makrodohledu‘“, [Monitoring říjen 2009](#), a v příspěvku „Rada se rámcově shodla na ‚mikrodohledu‘ nad finančními institucemi“, [Monitoring prosinec 2009](#)).

Obsah

Zpravodajové požadují, aby „makrodohled“ v podobě ESRB řídil prezident ECB, jenž by EP informoval v případě jakéhokoli rizika. Všechny dohledové instituce by měly stejně jako ECB sídlit ve Frankfurtu nad Mohanem a měly by mít možnost vydávat rozhodnutí (v případě „mikrodohledu“) i nad jednotlivými finančními institucemi a/nebo produkty.

Za účelem jejich finanční saturace by měl podle zpravodajů vzniknout i garanční fond, do nějž by přispívaly samy banky.

Sporné body

Proti uvedeným posunům se staví jak Komise, která své návrhy k zajištění finančního dohledu již v době předkládání označovala za křehký kompromis, jenž by měl být EP i Radou přijat co nejrychleji, tak Rada (resp. řada členských států v čele s Velkou Británií), obávající se fiskálních důsledků rozhodnutí, jež budou moci být přijímána na evropské úrovni. Kritici také varují před konjunkturálním zneužitím problémů řeckých veřejných financí: ať bude nová finanční architektura jakkoli přísná, podobné případy (resp. jejich důsledky) neovlivní.

Další vývoj

Ve výboru ECON by se mělo o všech zprávách hlasovat 4. 5. 2010, v plénu EP pak 15. 6. 2010 – fakticky v souladu s názorem španělského předsednictví, které hodlá rozhodování o finančním balíku završit do konce svého mandátu 30. 6. 2010.

EP vkládá naděje v to, že o „mikrodohledu“ v podobě ESFS by měla Rada rozhodovat kvalifikovanou většinou, a tudíž by nesouhlasící státy mohly být přehlasovány.

ECON začal debatovat o regulaci alternativních investičních fondů

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnice 2004/39/ES a 2009/.../ES ([KOM\(2009\)207](#))

Výbor ECON zahájil 23. 2. 2010 debatu o regulaci alternativních investičních fondů. Zpravodaj

Jean-Paul Gauzès ke svému textu mezitím sesbíral 1669 pozměňovacích návrhů.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v dubnu 2009 s cílem „zregulovat“ všechny fondy s působností v EU, jež nespádají do rámce úpravy směrnice č. 85/611 (tzv. UCITS Directive), neboť se podle ní (krom jiných aktérů) podílely na vzniku finanční krize, jež později přešla v krizi hospodářskou. „Výměnou“ za regulaci Komise nabídla manažerům, jichž by se nová norma měla týkat primárně, možnost působit po získání registrace a notifikaci dotčenému členskému státu prakticky na celém území EU (více v příspěvku „Komise: Alternativní investiční fondy potřebují regulaci“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah a sporné body

Gauzèsova zpráva nerozlišuje mezi alternativními investičními fondy z EU na jedné straně a ze třetích zemí na straně druhé (což činila Komise), ovšem požadavky vůči nim by se měly celkově zpřísnit.

Nejenže by se měly vztahovat na všechny fondy (bez ohledu na objem spravovaných prostředků, jak navrhovala Komise), ale na základě nové normy by mělo být možné i stanovení limitů na objem prostředků, s nimiž by fondy mohly volně disponovat (kolik by si mohly půjčovat, kolik by mohly kam investovat ap.).

Shoda zatím neexistuje ani v rámci výboru ECON (více v příspěvku „Debata v ECON: ‚Návrh k alternativním investičním fondům je neadekvátní‘“, [Monitoring listopad 2009](#)), ani v EP jako celku, nehledě na pozici samotného sektoru alternativních investičních fondů (EVCA, AIMA) nebo Velké Británie, kde většina z evropských alternativních investičních fondů působí.

Protiargumenty nejčastěji tvrdí, že význam alternativních investičních fondů v kontextu finanční krize byl zanedbatelný a že jde o sektor, který je z definice velmi proměnlivý, a tudíž obtížně regulovatelný.

Další vývoj

Debata ve výboru ECON by měla pokračovat 17. 3. 2010. Výbor by měl o zprávě Jean-Paula Gauzèse hlasovat 12. 4. 2010, plénum EP pak v 14. 6. 2010.

Stále více je patrné, že výsledek jednání o tomto návrhu bude záviset na výsledku negociací o návrzích týkajících se finančního dohledu (viz výše), neboť nová finanční architektura by měla mj. vytvořit dohledová pravidla i pro alternativní investiční fondy. Výsledná norma by měla být implementována do 2 let od svého přijetí.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

EP: Finanční podpora bydlení pro sociálně slabé vrstvy

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství ([KOM\(2009\)382](#))

Plénum EP schválilo 10. 2. 2010 v prvním čtení poměrem 558:57:16 návrh, aby skupiny obyvatel s nižšími příjmy ve všech členských státech měly nárok na podporu ze strukturálních fondů EU na renovaci či náhradu svého stávajícího bydlení.

Kontext

Prostředky na výstavbu sociálního bydlení poskytuje z rozpočtu EU Evropský regionální rozvojový fond (ERDF), který doposud financoval převážně projekty ve 12 nových členských státech EU. Mimo dosah této podpory se ovšem ocitly komunity v okrajových oblastech ostatních členských zemí EU. (ERDF se dnes vztahuje na všechny členské státy jen v rámci projektů na zlepšení energetické účinnosti a využití obnovitelné energie v bydlení.)

Komise návrh předložila v červenci 2009. Na základě stávajících pravidel ERDF mohou intervence do bydlení probíhat pouze v rámci operací rozvoje měst a formou „renovaci existujících domů“. Podpora intervencí do bydlení ve venkovských oblastech nebo pro nahrazení „domů velmi špatné kvality“ v městských nebo venkovských oblastech nebyla způsobilá. Komise návrhem cílí zejm. na zlepšení situace Romů.

Obsah

EP dospěl v prvním čtení spolurozhodovací procedury s Radou ke kompromisu, že na finanční podporu bydlení by měly mít nárok sociálně slabší skupiny ve všech členských státech EU, nejen v EU-12.

Rozpočet ERDF na období 2007–2013 činí 28 mld. € ročně. Na podporu bytové výstavby budou vyčleněny peníze buď do výše 3% celkových výdajů, nebo do výše 2% z národních rozpočtů každé členské země. Rozšíření tedy nebude doprovázeno navýšením rozpočtu; podpořeny budou jen nejlepší projekty do jeho horní hranice.

Další vývoj

V prvním čtení se k návrhu bude vyjadřovat Rada.

EP: Mikroúvěry dostaly v Evropě zelenou

Návrh rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropská facilitata mikrofinancování pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (facilitata mikrofinancování Progress) ([KOM\(2009\)333](#))

Plénum EP souhlasilo 11. 2. 2010 poměrem 511:95:11 se spuštěním evropského nástroje mikrofinancování pro zaměstnanost a začleňování (Progress).

Kontext

EP vznik nástroje mikrofinancování podpořil již na prosincovém plenárním zasedání. Komise původně navrhovala uvolnit 100 mil. € z programu Progress. EP naproti tomu požadoval uvolnit 150 mil. € z vlastní rozpočtové kapitoly (více v příspěvku „Mikroúvěry v Evropě již v roce 2010“, [Monitoring prosinec 2010](#)).

Obsah

EP dospěl ke kompromisu se španělským předsednictvím: nástroj bude čerpat 60 mil. € z programu Progress a 40 mil. € z dalších položek rozpočtu EU.

Nástroj mikrofinancování bude sloužit lidem, kteří přišli o práci, hrozí jim ztráta zaměstnání nebo patří do jinak znevýhodněné skupiny a chtějí si založit malou firmu. Podle doporučení Komise č. 2003/361 je „mikropodnikem“ podnik zaměstnávající maximálně 10 zaměstnanců s obrátem do 2 mil. € ročně a „mikroúvěrem“ půjčka do výše 25 tis. €.

Další vývoj

Legislativa vstoupí v platnost 20 dní po uveřejnění v Úředním věstníku EU.

Nástroj má sloužit od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2013. Pro rok 2010 bude uvolněno 25 mil. €.

EP podporuje prodloužení plně placené mateřské dovolené na minimálně 20 týdnů

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 92/85/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň ([KOM\(2008\)637](#))

Výbor FEMM 23. 2. 2010 podpořil poměrem 19:13:1 prodloužení plně placené mateřské dovolené na minimálně 20 týdnů a otcovskou dovolenou v délce alespoň 14 dní.

Kontext

Návrh je součástí tzv. rodinného balíku (balíku opatření pro zlepšení rovnováhy pracovního a rodinného života), jež Komise uveřejnila v říjnu 2008. Formálně jde o revizi směrnice č. 92/85.

Výbor FEMM o návrhu jednal již podruhé: v květnu 2009 mu plénum EP zprávu Edite Estrela vrátil s odůvodněním, že zpravodajka do textu zakomponovala řadu kontroverzních pozměňovacích návrhů (více v příspěvku „EP (dočasně) proti prodloužení mateřské dovolené“, [Monitoring duben / září 2009](#)).

Obsah

Zpráva navzdory tomu, že byla projednávána podruhé a očekávalo se, že bude ve svých formulacích mírnější, znovu požaduje prodloužení mateřské dovolené ze 14 na 20 týdnů (Komise navrhovala 18 týdnů), zavedení práva matek na 100% předchozího (nebo v zemi průměrného) platu minimálně během šestinedělí (s možností stanovit strop, nikoli však nižší, než je v daném členském státě nemocenská) či povinnost otců vybrat si placenou dvoutýdenní otcovskou dovolenou.

Daná (nebo ještě příznivější) pravidla by se měla týkat i rodičů adoptovaných dětí mladších 12 měsíců, dětí narozených předčasně, dětí s postižením atd. Rodinný stav ani zaměstnanecký poměr by neměl být kritériem v žádném z případů.

Nově se počítá s tím, že ženy by až 6 měsíců od ukončení mateřské dovolené neměly moci být propuštěny, naopak by se měly vracet výhradně na „ekvivalentní pozici“ (se stejnými povinnostmi, profesním zařazením a platem).

Sporné body

Proti fakticky stejné zprávě, jež byla odmítnuta v květnu 2009, se postavili především poslanci zaměřeni konzervativněji (EPP, ECR), zejm. s odůvodněními fiskálními a argumenty, že nová norma ženám-matkám ve svém výsledku spíše uškodí. Naopak ji přivítali zelení, byť ne všichni: někteří v připravované normě vidí potenciální prostředek k posílení stereotypů mezi muži a ženami (sic!).

Už dříve se proti zprávě Edite Estrela vyslovila Komise a Rada. Někdejší komisař Vladimír Špidla překvapivě odmítl její „preskriptivnost“ a podrobnost.

Pozice ČR

Pokud jde o délku mateřské (ale i rodičovské) dovolené, patří ČR k zemím, kde je nejdélejší v Evropě. V tomto směru návrh pro ČR problematický není. Nepříjemné jsou ovšem jeho finanční dopady, jež potenciálně hrozí nejen jí, ale většině členských států EU.

Další vývoj

Plénum EP by mělo o zprávě znovu hlasovat 25. 3. 2010. Poté se bude návrhem zabývat Rada. Vzhledem k tomu, že pozici EP patrně odmítne, lze očekávat druhé čtení v obou institucích, pravděpodobně i dohodovací výbor. Směrnice by měla být implementována do 2 let od svého přijetí.

ZEMĚDĚLSTVÍ**Budoucí SZP musí být „silná“**

Declaration on the future of Common Agricultural Policy beyond 2013, Warsaw, 3rd February 2010

Press Release: 2995th Council meeting. Agriculture and Fisheries, Brussels, 22 February 2010

3. 2. 2010 podepsalo ve Varšavě 9 z 12 členských států východního rozšíření s výjimkou ČR, Malty a Slovinska společnou deklaraci, v níž volají po zachování „silné“ SZP, která by zemědělcům garantovala příjmy i po roce 2013. Radě byl 22. 2. 2010 předložen dokument španělského předsednictví k otázce fungování SZP od roku 2014.

Kontext

Že se budoucnost SZP stane letos jedním z nejdůležitějších témat, bylo možné očekávat již v souvislosti s připravovanou debatou o rozpočtové politice. Po tzv. Pařížské výzvě z prosince 2009 (více v příspěvku „Od mléčné krize k Pařížské výzvě“, [Monitoring prosinec 2009](#)) představuje deklarace z Varšavy již druhý dokument signovaný pouze některými členskými státy, jež vyzývá k zachování stávajících mechanismů v rámci SZP (včetně finančních) i po roce 2013.

Obsah

SZP má podle deklarace z Varšavy nadále fungovat na základě principů solidarity. Další redukce financí (v současnosti sektor spotřebovává cca 35% rozpočtu EU) by podle deklarace a jejích signatářů v čele s polským ministrem zemědělství Markem Sawickim vedla k prohloubení disproporcí v příjmech zemědělského sektoru napříč členskými státy a k „rozkolísání“ soudržnosti jednotného trhu. Zemědělské podpory musí zůstat důležitým nástrojem SZP i nadále.

Přímé platby na bázi SPS se mají vzdát tzv. historického principu, mají být zjednodušeny a distribuovány na základě pokud možno férových a jednotných kritérií. Další platby by měly obdržet i tzv. znevýhodněné oblasti. Potravinovou bezpečnost v EU by měla do budoucna chránit síť reformovaných zachytných mechanismů.

V pozadí dokumentu zjevně rezonuje snaha za-

bránit tomu, aby chystané finanční změny v rámci SZP byly provedeny na úkor zemí přistoupivších do EU v rámci východního rozšíření. Na druhé straně, ve světle současných ekonomických problémů EU a tlaku na nové rozpočtové priority, je otázkou, do jaké míry je žádoucí nadále udržovat stávající model SZP a jejího financování.

Dokument španělského předsednictví se soustřeďuje především na otázky řízení zemědělských trhů po roce 2013 a zvládnání krizí, což jsou problémy aktuální v souvislosti s proběhnuvší krizí na trhu s mlékem.

Otázky nadnesené španělským předsednictvím se týkají především dostatečnosti stávajících nástrojů či možného zavedení flexibilního nástroje, který by byl do budoucna schopen reagovat právě na krizové situace.

Předložený dokument volá po silnějším řízení na různých úrovních vzhledem k tomu, že závažnější výkyvy v cenách a nabídce zemědělských produktů jsou do budoucna očekávány častěji. Předpokládaným zdrojem ohrožení je především snižování a úplné zrušení vývozních náhrad dle požadavků WTO, které byly dosud jedním z úhelných kamenů komunitární preference v rámci SZP, jenž zajišťoval odbyt pro evropské produkty na světových trzích.

V budoucnu je proto možné očekávat krizové situace nejen v sektoru mléka, ale také masa či obilovin. Dokument bere v úvahu také připravované změny systému přímých plateb, které se mají dotknout především členských států používajících systém jednotné platby na farmu (SPS). Konstatuje přitom, že řešením krizových situací nemůže být státní pomoc; je třeba jej hledat především v organizaci produkce.

Další vývoj

Komisař Dacian Ciolos, který se k iniciativě 9 „nových“ členských států vyjádřil rezervovaně, podle svého prohlášení z 15. 2. 2010 hodlá na jaře 2011 zahájit veřejnou debatu o budoucnosti SZP po roce 2013, do které mají být zapojeni nejen příslušníci zemědělského sektoru, ale také širší veřejnost.

Podle rumunského komisaře musí SZP projít další reformou a adaptací, ale měla by zůstat silná, především proto, aby mohla čelit nejen ekologickým výzvám, ale i dalším tlakům na zaměstnanost v sektoru. Je ovšem otázkou, zda spuštění veřejné debaty nepřijde příliš pozdě; jednání o budoucnosti SZP v rámci nové finanční perspektivy 2014–2020 mají začít již letos souběžně s debatou o celkové revizi priorit rozpočtové politiky EU. Podle Ciolose je přitom nutné se nejprve dohodnout na mechanismech a jejich relevanci (např. princip přímých plateb) a teprve na tomto základě mají být vyžadovány adekvátní finanční prostředky pro SZP.

Polsko se pokusilo o odklad zavedení větších klecí pro nosnice

Jedním z témat projednávaných na zasedání Rady, které se uskutečnilo 22. 2. 2010, byl požadavek Polska, aby bylo podstatně prodlouženo přechodné období na uzpůsobení klecových provozů v drůbežárnách požadovaným standardům.

Kontext

V rámci předvstupních jednání o kapitole zemědělství, která probíhala v souvislosti s východním rozšiřováním EU, jež se uskutečnilo v roce 2004, si většina nových členů (včetně ČR) vyjednala přechodné období na uzpůsobení klecových provozů v drůbežárnách standardům požadovaným směrnicí č. 99/74. Na jeho základě je možné používat konvenční klece v provozech do roku 2011 včetně.

Ve většině nově přistupujících zemí byly (a jsou) používány pro chov nosnic klece menších rozměrů. Směrnice požaduje jak zvětšení plochy připadající na jednu nosnici (na min. 750 cm²), tak úpravu výšky a sklonu klece. Argumentem pro používání tzv. obohacených klecových chovů je lepší možnost nosnice projevovat své přirozené chování v kleci větších rozměrů.

Obsah

Polsko se rozhodlo žádat, aby byl zákaz neobohacených klecových chovů uplatněn až od 1. 1. 2017, nikoli od 1. 1. 2012. Argumentovalo vysokými náklady, které tyto inovace přinesly v případě farem, jež chovy drůbeže takto uzpůsobily. Řada z nich se za tímto účelem zadlužila, což je dostává do nepříjemné situace především v souvislosti s probíhající hospodářskou krizí. Podle polských odhadů splňovalo ke konci roku 2008 požadované standardy pouze 7% farem.

Zavedení pravidel na rozměr klecí v požadované lhůtě by podle polských zástupců vedlo k likvidaci většiny chovů, jejichž majitelé by se museli přeorientovat na méně nákladnou činnost, a tím pádem k nutnosti dovážet vejce do EU ze třetích zemí, kde takto přísná pravidla na welfare nosnic zdaleka neplatí.

Sporné body a další vývoj

Nový komisař pro zemědělství Dacian Ciolos, který též pochází z nové členské země s problematickým zemědělským sektorem, však již během svého slyšení před příslušným výborem EP čelil otázce, zda jako komisař povolí prodloužení tohoto přechodného období. Jeho odpověď bylo, že datum 1. 1. 2012 je i nadále závazné a nehodlá na něm nic měnit.

Komise proto během jednání Rady polský požadavek zamítla, byť nikoli prostřednictvím komisaře pro zemědělství, ale skrze komisaře pro zdraví Johna Dalliho, který takový krok označil za demotivující pro jiné členské státy, které se pokoušejí požadavkům ohledně klecových systémů vyhovět. Akceptace polského požadavku by podle jeho slov také způsobila nejistotu a nerovnováhu v celém odvětví, čímž nepřímou potvrdil, že směrnice má nejen ochranný, ale i regulační účel. Členskými státy doporučil využít programu rozvoje venkova, jehož první osa umožňuje mj. podporu investic do modernizace zemědělské mechaniky a technologií. Zároveň se vyslovil pro podporu reklamních kampaní, které by měly spotřebitele speciálně upozorňovat na výrobky vyrobené v souladu se standardy welfare zvířat (i prostřednictvím speciálního označování takových výrobků).

EP projednával zprávu o označování potravin

Návrh zprávy o politice jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit? (2009/2105(INI))

Výbor AGRI 23. 2. 2010 schválil zprávu Giancarla Scotty týkající se strategie pro politiku kvality zemědělských produktů.

Kontext

Komise v říjnu 2008 zveřejnila zelenou knihu o jakosti zemědělských produktů a zároveň otevřela veřejnou konzultaci, která trvala do konce roku 2008.

Cílem mělo být vytvoření pravidel na ochranu jakosti zemědělských produktů v EU. Zelená kniha vyzývala ke zlepšení osvěty a kladla si otázku, jakým způsobem změnit stávající systém označování potravin. K debatě o kvalitě zemědělských produktů přispělo v první polovině roku 2009 také české předsednictví.

V květnu 2009 Komise vydala sdělení o politice jakosti zemědělských produktů, které nastiňuje možné varianty řešení ve čtyřech oblastech včetně reformy stávajícího systému zeměpisných označení (PDO a PGI) a označení zaručené tradiční speciality (TSG).

Obsah

Zpráva hájí povinné označování zemědělské produkce, zejm. tzv. primárních produktů (např. zelenina).

Další doplňkové informace (krom místa vypěstování) by měly být umísťovány na dobrovolné bázi.

Podle schváleného textu, který se v širších souvislostech věnuje politice podpory kvality evropských potravin a jejich konkurenceschopnosti,

by EU měla zachovat stávající systém označování podle zeměpisného původu, a to především v kategoriích PDO a PGI, i když se přiklání k určitým změnám legislativy, jež by měly zamezit některým sporům o tyto značky.

Zpráva navrhuje také vytvoření multilaterálního registru chráněných označení, k čemuž by měla být využita platforma WTO, resp. jeden z článků dohody TRIPS o ochraně produktů duševního vlastnictví.

Další vývoj

Zpráva byla ve výboru AGRI schválena 34 hlasy, v březnu 2010 bude postoupena hlasování v plénu EP.

Předmětem dalších debat týkajících se označování potravin je krom jiného také nové logo pro označování výrobků ekologického zemědělství či návrhy na označování zemědělských produktů vyrobených v souladu s welfare zvířat.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Komise hodlá vytvořit agenturu pro implementaci odpadní legislativy

Study on the feasibility of the establishment of a Waste Implementation Agency

Komise 1. 2. 2010 uveřejnila studii, jež se staví za vytvoření speciální agentury pro implementaci unijní legislativy týkající se nakládání s odpady.

Kontext

Problematika nakládání s odpady je v EU upravena cca 60 závaznými normami, ovšem ne všechny jsou podle Komise adekvátně vymáhány, což např. po rozšíření EU v letech 2004 a 2007 dalo vzniknout problému s nelegálním nakládáním s odpady, resp. s jejich extenzivním vývozem mimo země, kde byly vytvořeny. Iniciativu Komise v roce 2008 podpořil i EP.

Obsah

Nová agentura by měla vzniknout s cílem přímo (i na místě) dohlížet na implementaci odpadní legislativy a bezprostředně upozorňovat Komisi („strážkyni smluv“) na jakékoli nesrovnalosti.

Její provoz by měl stát cca 16 mil. € ročně, ovšem přínosy řádně implementované legislativy by měly podle Komise dosáhnout až 2,5 mld. €

Další vývoj

Komise hodlá v průběhu roku 2010 vypracovat cost-benefit analýzu a v roce 2011 předložit příslušný legislativní návrh.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénum EP ve dnech 8.–11. 2. 2010

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Rozhodnutí týkající se jmenování Komise (P7_TA(2010)0010)	488	-	137	-	72	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Davida Casy týkající se volitelného a dočasného používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů (změna směrnice 2006/112/ES) (A7-0008/2010)	506	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák	26	-	9	-
Zpráva Magdaleny Alvarez týkající se správní spolupráce v oblasti daní (A7-0006/2010)	561	-	97	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	15	-
Zpráva Leonarda Domeniciho týkající se podpory řádné správy v daňové oblasti (A7-0007/2010)	554	-	46	Strejček	71	Cabrnoc, Češková, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Kingy Göncz týkající se Programu Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu – Progress (A7-0049/2009)	511	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák	95	-	11	-

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

Plénum EP ve dnech 24.–25. 2. 2010

Nekonalo se žádné klíčové hlasování, při němž by bylo využito hlasování po jménech.

KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2010

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
1	2	3	4	5
Rada COMPETITIVENESS	Rada COMPETITIVENESS	Rada COREPER II COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I Neformální ministři zahraničí
EP CRIS, DEVE, TRAN			EP BUDG, DROI, EMPL, LIBE	
8	9	10	11	12
Rada EPSCO	Rada EPSCO	Rada COREPER II COREPER I	Rada TTE COREPER II	Rada TTE
EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum	
15	16	17	18	19
Rada ENVIRONMENT	Rada ECOFIN Neformální ministři pro teritoriální politiku	Rada COREPER II COREPER I Neformální ministři pro teritoriální politiku	Rada COREPER II Neformální ministři pro teritoriální politiku	Rada COREPER I
EP CONT, ENVI, FEMM, PECH, SEDE	EP AFET, AGRI, BUDG, CONT, ECON, EMPL, ENVI, FEMM, IMCO, INTA, LIBE, PECH, SEDE,	EP AFCO, AFET, AGRI, BUDG, DROI, ECON, EMPL, ENVI, IMCO, INTA, ITRE, LIBE, REGI, SEDE	EP AFCO, CRIS, DROI, ITRE, REGI, SEDE	
22	23	24	25	26
Rada FAC GAC	Rada COREPER II	Rada COREPER I	Rada Evropská rada Neformální ministři pro rovnost	Rada Evropská rada Neformální ministři pro rovnost
EP AFET, CONT, CULT, DEVE, ECON, JURI, PETI, TRAN	EP AFET, CONT, CULT, ECON, JURI, PETI, TRAN	EP Plénum	EP Plénum CONT, CRIS	
29	30	31		
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada COREPER II	Rada COREPER I Neformální ministři kultury		

SEZNAM ZKRATEK

AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
AIMA	Alternative Investment Management Association (Asociace manažerů alternativního investování)
ALDE	Aliance of Liberals and Democrats for Europe (Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
COMPETITIVENESS	Competitiveness Council (Rada pro konkurenceschopnost)
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
CRIS	Financial, Economic and Social Crisis (Výbor EP pro finanční, hospodářskou a sociální krizi)
CULT	Culture and Education Committee (Výbor EP pro kulturu a vzdělávání)
ČR	Česká republika
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Committee (Podvýbor EP pro lidská práva)
ECAS	European Citizen Action Service (Akční služba evropských občanů)
ECB	Evropská centrální banka
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EDF	European Development Fund (Evropský rozvojový fond)
EFD	Europe of Freedom and Democracy (Svobodná a demokratická Evropa)
ECHO	European Commission Humanitarian Aid (Humanitární pomoc Evropské komise)
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	European Peoples Party (Evropská lidová strana)
EPSCO	Employment, Social Policy, Health and Consumer Affairs Council, (Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdravotnictví a spotřebitelské záležitosti)
ERDF	European Regional and Development Fund (Evropský regionální a rozvojový fond)
ESD	Evropský soudní dvůr
ESFS	European System of Financial Supervisors (Evropský systém orgánů finančního dohledu)
ESRB	European Systemic Risk Board (Evropský výbor pro systémová rizika)
EU	Evropská unie
Eurochambres	Association of European Chambers of Commerce and Industry (Asociace evropských průmyslových a obchodních komor)
EVCA	European Private Equity and Venture Capital Association (Evropská asociace soukromého a rizikového kapitálu)
EYC	Education, Youth and Culture Council (Rada pro školství, mládež a kulturu)
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FEMM	Women's Rights and Gender Equality Committee (Výbor EP pro práva žen a rovnost pohlaví)
Frontex	Frontières extérieures: European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union (Evropská agentura pro

	řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích EU)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
Greens/EFA	The Greens/European Free Alliance (Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance)
GUE/NGL	Confederal Group of the European United Left/Nordic Green Left (Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice)
HDP	hrubý domácí produkt
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochrana spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MMF	Mezinárodní měnový fond
NGOs	Non-governmental organisations (nevládní organizace)
OSN	Organizace spojených národů
PDO	Protected Designation of Origin (chráněné označení původu)
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
PGI	Protected Geographical Indication (chráněné zeměpisné označení)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament (Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SPS	Single Payment Scheme (systém jednotné platby)
SZP	společná zemědělská politika
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
TRIPS	Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (Dohoda o právech duševního vlastnictví souvisejících s obchodem)
TSG	Traditional Speciality Guaranteed (zaručená tradiční specialita)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
UEAPME	European Association of Craft, Small and Medium-Sized Enterprises (Evropská asociace živnostníků a malých a středních podniků)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

SLOVNÍČEK

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Frontex

Akronym francouzského „frontières extérieures“ (vnější hranice) používaný k označení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU. Agentura byla zřízena na základě nařízení Rady z roku 2004, její sídlo je ve Varšavě. Hlavním úkolem je koordinace akcí členských států při provádění opatření EU za účelem kontroly vnějších hranic. Má napomáhat členským státům při odborné přípravě pohraniční stráže, provádí analýzu rizik, zabývá se výzkumem a má poskytovat technickou pomoc.

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

maastrichtská (konvergenční) kritéria

Požadavky na hospodářskou konvergenci států usilujících o přijetí společné měny. Byly formulovány v rámci (maastrichtské) Smlouvy o EU. Cílem je ošetření hospodářských ukazatelů ve 4 hlavních oblastech: cenová stabilita; stav veřejných financí včetně udržování přiměřené míry rozpočtového deficitu veřejného sektoru; vývoj úrokové míry; udržování měny v povoleném fluktuálním pásmu mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému bez devalvace vůči jiným měnám po dobu minimálně 2 let.

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

Pakt stability a růstu

Dokument mající zajistit, že členské státy budou dodržovat rozpočtovou disciplínu i po zavedení jednotné měny euro. Sestává z rezoluce Evropské rady přijaté v červnu 1997 a dvou nařízeních z července 1997. V červnu 2005 byla pravidla Paktu rozvolněna.

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho křeace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

spolurozhodování

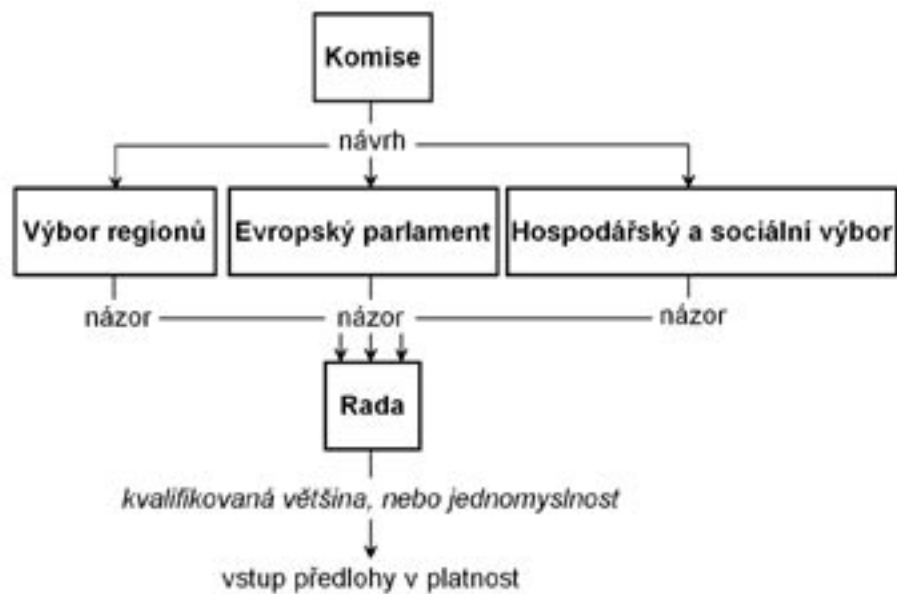
Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „dohodovací výbor“, „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jež má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

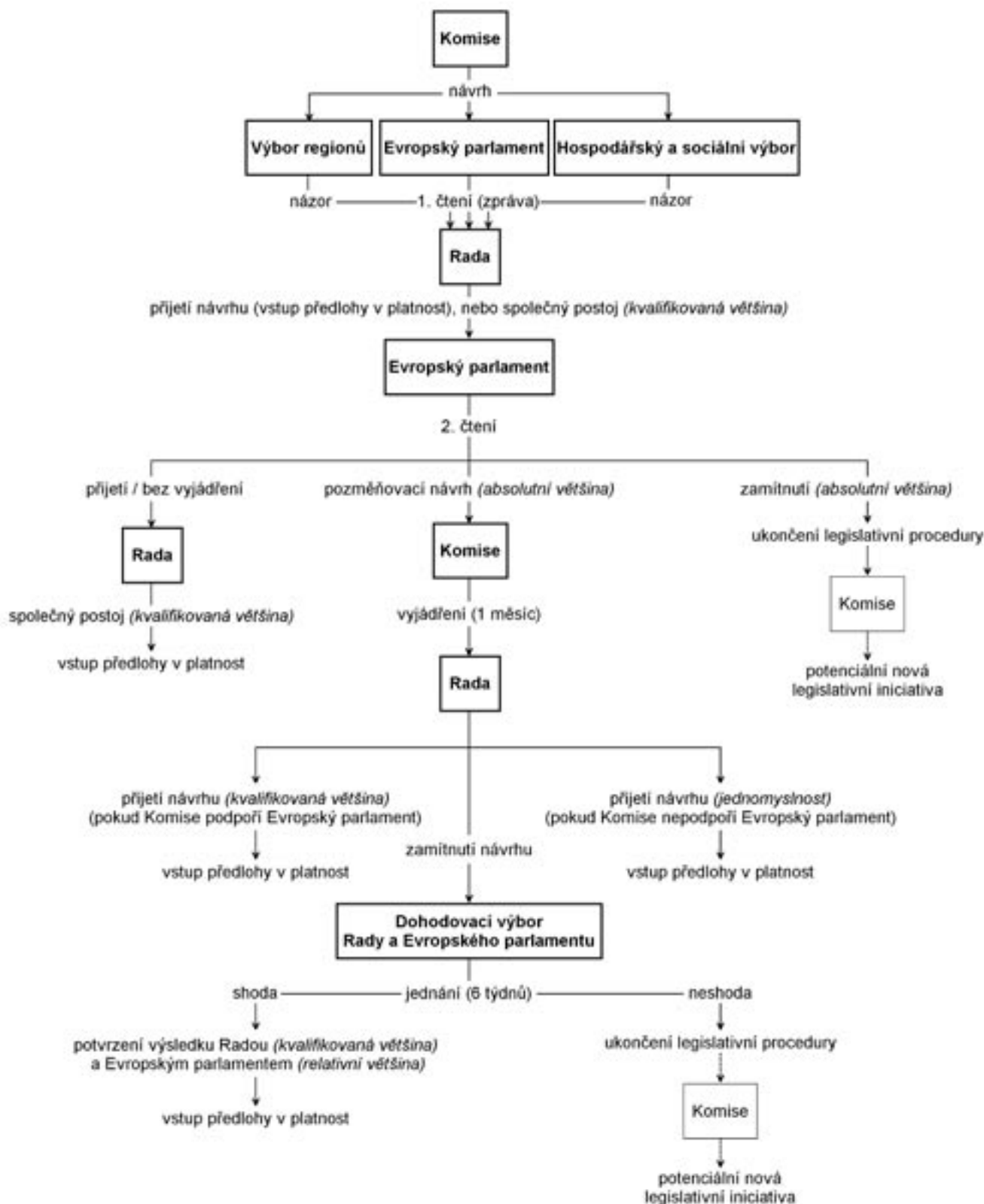
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.